

[Ingeborg Hansen.]

paa den Maade, som sket er, og Valget af Redaktør Poul Nielsen, Thorshavn, indstilles derfor enstemmigt til Godkendelse.

Rytter: Udvalgets Mindretal har ikke kunnet godkende den Indstilling, der nu er redegjort for af den ærede Ordfører (Ingeborg Hansen). Vi er enige i, at Valget af de Medlemmer, som har faaet 58 Stemmer, og af dem, som gyldigt har faaet 57 Stemmer, godkendes. Derimod mener vi, at Lodtrækningen skal gaa om igen mellem dem, der tidligere blev trukket Lod om, plus den, blandt hvis 57 Stemmesedler den ene var ugyldig. Der nævnes her altid det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Laurits Knudsen); men vi ved alle, at det ærede Medlem overhovedet ikke er udsat for nogen Fare, selv om der finder Lodtrækning Sted — det er ordnet paa anden Maade.

Naar vi ikke har kunnet godkende Flertallets Indstilling, er det, fordi vi mener, at Valgloven er aldeles klar og utvetydig i sin Omtale af dette Spørgsmaal, hvad en Valglov ogsaa bør være.

Den ærede Ordfører sagde, at vi maa se ikke alene paa § 80, men ogsaa paa § 79. Det er rigtigt. I § 79 staar der:

„Naar Valgmanden er anerkendt af Valgbestyrelsen, overleverer Formanden ham en Stemmeseddel, der er behørig mærket og inddelt til saa mange Navne, som der skal vælges Landstingsmedlemmer, og, adskilt ved en tyk Streg, endvidere til Navnene paa lige saa mange, dog mindst 3 Stedfortrædere. Saa snart Valgmanden har modtaget Stemmesedlen, udfylder han denne og afleverer den til Valgbestyrelsen . . .“

Hvis vi nu kun havde § 79, maatte vi komme til det Resultat, at de Stemmesedler, som ikke indeholdt alle disse Navne paa Kandidater og paa mindst 3 Suppleanter, var ugyldige. Men saa siger § 80:

„ . . En Stemmeseddel er i og for sig gyldig, om der end paa samme kun er anført Navn paa et Landstingsmedlem og en Stedfortræder . . .“

Man kræver altsaa ikke de mange Navne, man siger: Den er i og for sig gyldig, naar den indeholder et Navn paa en Landstingsmand og et Navn paa en Suppleant. Dette kan ikke misforstaas. Det maa betyde, at

indeholder den ikke disse to Navne, er den ugyldig. Selve Ordene er altsaa efter vor Mening saa klare, at det vil være Udtryk for spidsfindig Fortolkning at gaa uden om dem. Man kan nemlig ikke her — saaledes som Tilfældet var angaaende et Spørgsmaal i Folketinget, hvad vi har læst om i Referaterne — tale om, at der er et Hul i Loven, og at Landstinget derfor maa supplere Loven ved Fortolkning, eller sige, at der er Tvivl om to mulige Forstaaelser, som Landstinget maa vælge imellem. Der er kun een Forstaaelse mulig.

At det forholder sig saaledes, fremgaar yderligere af Professor Berlins Statsforfatningsret. Uagtet han ikke kommer meget ind paa Spørgsmaalet, da man jo gennemgaaende sjældent kommer ind paa klare Spørgsmaal, staar det dog udtalt hos ham med Ord, som ikke kan misforstaas, at Stemmesedlen skal indeholde begge de to Navne. Det er ogsaa en ganske naturlig Følge af Systemet, som det er, idet Systemet for Landstingets Vedkommende er det, at man ikke blot skal vælge Landstingsmænd, men ogsaa Stedfortrædere. Det er slaaet fast. Derfor kan det ikke hjælpe, at den ærede Ordfører tyer tilbage til de tidligere Valglove. De beviser intet, thi da havde vi ikke Stedfortrædere paa den Maade, som vi nu har det. Vil man paaberaabe sig den ældre Lovgivning, vil man finde, at den viser det modsatte, thi dengang var det tydeligt og klart saaledes, at opfyldte Stemmesedlen ikke visse Betingelser, var den ugyldig. Senere har vi saa faaet Tilføjelsen om, at Stemmesedlen ogsaa skal indeholde Navnet paa en Stedfortræder, men Virkningen maa være den samme som i gamle Dage: at opfylder Stemmesedlen ikke de stillede Betingelser, er den ugyldig.

Ordene er altsaa klare. Professor Berlins Statsret, som han har skrevet paa et Tidspunkt, da dette Spørgsmaal ikke forelaa, siger som nævnt det samme. For nu at faa Spørgsmaalet saa grundigt oplyst som muligt, stillede Mindretallet det Forslag, at vi skulde indhente en Erklæring. Det vilde tage for lang Tid at faa den fra det juridiske Fakultet, og vi foreslog derfor at faa den fra en eller to Professorer, som særlig har beskæftiget sig med Statsret, eller fra Indenrigsministeriet. Dette blev